

Алпи. Западните Алпи държатъ отъ Средиземно море до това място, дъто съверната имъ посока закривява къмъ истокъ; Средните се простиратъ отъ това закривяване и държатъ посока отъ з. къмъ ист. до 30° меридианъ; Источните се продължаватъ къмъ ист. и достигатъ до Средне-Дунавската равнина. Западните Алпи се отличаватъ отъ другите съ своята тъснота. Средните съ своята висота. Источните — съ ширина. Западните сѫ само отъ една планинска верига. Средните въ западната част отъ двѣ успорядни вериги, къмъ съверъ — Бернската, къмъ югъ — Пенинската (най-висока, до 4500 арш.) на прѣдѣлите ѝ съ западните Алпи е Монбланъ — най-високата планина въ Европа; тя има 6000 арш. височина. Въ срѣднята си част средните Алпи иматъ една верига — Лепантинската, въ источната — нѣколко. Источните Алпи иматъ много успорѣдни вериги. — Между многото проходи, които има въ Алпийските плани, най-забѣлѣжителниятъ е С. Готардский. Планищата, които водятъ прѣзъ тѣзи проходи, спускатъ се повече въ рѣчни и езерни долини; отъ тѣхъ по-забѣлѣжителни сѫ: Рейската и Тичино, у С. Гатардский проходъ. Алпийските върхове сѫ покрити съкога съ снѣгъ и ледъ. По-забѣлѣжителни отъ тѣзи ледници, които се спускатъ отъ Монблана е Mer de glaces. Алпитъ сѫ забѣлѣжителни 1) по това, че сѫ най-високите планини въ Еврона; 2) по това, че държатъ главна посока отъ з. къмъ и. Отъ тѣхната голѣма височина излиза тази международна межда, щото Италианецъ да се отличава отъ Френеца и Германецъ; още отъ голѣмата имъ височина и посока отъ з. къмъ ист. излиза голѣмата разлика въ климата; къмъ ю. отъ тѣхъ растятъ маслини, а къмъ с. ги нѣма.